Ч. 85 (256.) Львів, субота, дня 1. цвітня 1916. Рік II.

УКРАЇНСЬКЕ СЛОВО

політична, економічно-суспільна і літературна ґазета.

Ціна примірника 6 сот. На провінції 8 сот. В занятих теріторіях 4 коп.

Виходить що дня рано кромі понеділка

Умови передплати у Львові:

На рік	12·— К.
„ півроку	9·— „
„ чвертьроку	5·— „
„ місяць	1·30 „

В краю і державі:

На рік	24·— К.
„ півроку	12·— „
„ чвертьроку	6·— „
„ місяць	2·40 „

За границю:

В Німеччині	28 мар.
В Америці	8 дол.
В инших державах	40 фр.

Рекламациї вільні від почтової оплати. Рукописі приймають ся лиш означені, а звертають ся тільки важнійші і застережені. — „Українське Слово" продають всі бюра по цілім краю.

Адреса редакції, адміністрації і експедиції: ЛЬВІВ, ул. Руська 3.

Ціна оголошень:

За оголошеня числимо за одношпальтову стрічку або її місце 40 сот. Надіслане 1 К. за стрічку, а в оповістках 60 сот., в редакційній части 1 К. Повідомленя про вінчаня, заручини і т. п. 1·50 К. за стрічку, найменше 4 К. Дрібні оголошеня за слово 6 сот., найменше 60 сот. Слова товстим або розстріленим друком числимо подвійно. Сталі оголошеня за окремою умовою. — За зміну адреси платять 50 сот.

За Владичий Престол в Америці.

Важкі смутки розснували ся над нашою св. Церквою. Три епископські престоли сумують сиротами; в одному році забрала нам смерть двох князів, а третій вже більш року карасть ся у московській неволі.

Як писали ми вчера, великим трудом та довголітніми заходами здобутий владичий престол в далекій Філядельфії осиротів в наслідок смерти Преосв. Сотера.

Незавидне економічне положене Галичини погнало десятки тисяч нашого селянства на далеку еміґрацію — до Америки, шукати там красщої долі. Полишені духового проводу наші родимці довгі роки підпадали там легко під чужорідні впливи, ставали легкою добичею для ворожої нашому народному житю і нашій церкві аґітації. Недавні ще часи, коли то по тамтім боці синього океану москвофільські запроданці з Угорщини, платні висланники петроградського синода та ріжні сектарі торгували душею нашого бідного мужика-еміґранта. Кождий старав ся найти та підготовити поле під свій посів. Навіть хитрий Анґлієць поширюючи свій протестантизм не мав на меті нічо инше, як лиш винародовлене.

Значне віддалене ба й недостача енерґії у наших князів церкви спричинили, що наші еміґранти, давнійше о скільки не впадали в обійми російського цареславя або сектарства, були підчинені римо-католицьким епископам, які або зовсім не інтересувались справою нашого обряду і церкви, або відносились до неї прямо неприхильно.

Ексц. Митрополит Шептицький оцінюючи вагу положеня, відбув в свойому часі довшу подорож до Америки. Тут мав він нагоду наглядно пересвідчити ся, що розпучливі голоси, які долітали до нас з американської України були зовсім оправдані. Енерґічні стараня Ексц. Митрополита не остались без успіху. Північна Америка дістала в 1907 р. першого епископа-Українця. Преосв. Сотер приїхавши за океан, взяв ся з цілою енерґією до праці. Та справа була не легка. Латинські епископи, від яких впрочім в многих адміністраційних справах був зависимий, стрінули його нерадо; угорські священики, стоячи на услугах цареславя, виділи в нім свого ворога.

В добавок того всього бл. п. Преосв. Сотер мусів боротись з матеріяльним недостатком. Та сила волі розбивала і нищила всі ворожі затії, про яких не обійшлось і без клевет та безпідставних доносів до Риму. Молодий Епископ зискував щораз більше на терені. Завдяки Його стараням повстала в Філядельфії гр.-кат. катедра, своїм коштом побудував він владичу палату: закуплено навіть площу під духовний семинар.

В р. 1912. став він самостійним епископом Філядельфії, независимим від місцевих латинських епископів, та зістає підчинений прямо епископській конґреґації.

Відданий щиро і безоглядно свому високому покликаню при вродженій енерґії мав Покійник много ворогів головно серед угро-руських священиків, які задурманені цареславєм та панславістичними ідеями вважали його чоловіком з радикальними поглядами. Походило се з сього, що свому урядови був він щиро відданий, та що не глядів на ніякі перешкоди. Завдяки сьому і угорське правительство переконалось про кертичну роботу угро-руських священиків, а поїздка Покійника на весні 1914 р. до Будапешту мала устнути останки недовіря і нерішучости.

Війна станула перешкодою на дорозі його дальших плянів. І коли нині ґрунт до дальшої успішної праці приготований, треба дуже побоюватись, щоб [illegible] поміж угорського священства не хотіли сягнути за владичою короною в Філядельфії. Вся церковна та національна праця Покійника, після 9-літньої важкої борби пропав би безслідно.

Стоїмо отже перед різною небезпекою втрати важного і тяжким трудом здобутого становиська. Перед українською репрезентацією стоїть велике і відвічальне завдане боронити того становиська всіма силами.

Тут [illegible], треба переконати угорське правительство, щоби не дало ся ніяк настроїти крамольним підшептами своїх симпатиків православія.

Маймо надію, що наша репрезентація подбає гідно і рішучо про справу обсадженя осиротілого престола, а тим самим зерно посіяне Ексц. Митрополитом не піде на марне і на Владичім престолі у Філядельфії засяде вірний син України відданий всім серцем, справам свого народу і св. Церкви!

З нагоди зміни команди в У. С. В.

Полковий приказ ч. 182 з 15. марта 1916.

З нинішним днем передаю управу полку п. майорови Антонови Вариводі, іменованому дефінітивним командантом полку українських січових стрільців. При сій нагоді почуваю ся до милого обовязку подякувати п. п. офіцирам і всім стрільцям полку за довіре до мене на дотеперішнім відвічальнім становищи. Доля звязала нас разом і вложила на мене не легкі обовязки довгомісячного проводу У. С. С., вперед як команданта леґіону, а від сімох місяців як команданта 1. полку У. С. С. Товариші, як очевидці, є свідомі того, серед яких обставин доводило ся мині сповняти вложені на мене обовязки.

Розраду і щасте бачив я у Вашій знаменитій вивідній службі і у Ваших світлих побідах під Веречками, на Ключи, під Синевідзком, Стриєм, Дрогобичом, на Маківці, під Лисовичами, Галичем, над Гнилою і Золотою Липою, над Стрипою, під Бурканов̀ом та під Семиківцями і т. д., а втрати наших Товаришів були для мене невимовним терпінєм і мукою. І на дальше наша ціль однакова; остаємо і дальше будемо працювати для добра і на славу нашої Вітчини.

Передаю команду полку наслідникови в пересвідченю сповненя мною по всім моїм силам і знаню як найточнійше всего того, чого вимагає Найвисша служба і рідний Нарід. Бажаю Вам щиро, щоб Ви, Товариші, під новою командою здобували дальше лаври побіди над ворогами, щоб Вам все щастило ся, як доси, щоб власна суспільність Вас любила і шанувала, а чужі подивляли Ваші геройські подвиги.

Сердечно витаю нового команданта полку ц. к. майора Антона Вариводу і віддаю в опіку всіх стрільців його патріотичному і батьківському серцю. Гаразд!

Гриць Коссак.

Полковий приказ ч. 183 з 16. марта 1916.

1. З нинішним днем обняв я управу полку. З тої нагоди як найщирійше здоровлю всіх п. п. офіцирів, офіцирських аспірантів і всю мужву полку. Ви звісні як випробовані в боях ряди і знані з славного поведеня перед ворогом.

І на дальше буде задачю полку удержати всіми силами сю голосну славу і її поширити. Лише в спільнім діланю всіх лежить сила, теж і на будуче повинно бути нашою цілею в чеснім стремленю, як гідна часть славної австрійської армії, помагати до цілковитого знищеня ворога, для добра нашої вітчини і українського народу.

Папови отаманови Грицеви Коссакови дякую в імени Найвисшої служби за дотеперішний, гідний наслідованя провід полку перед ворогом і то серед найтяжших відносин і маю ту певну надію, що Йому буде еще даним брати участь в успіхах і тішити ся ними, в котрих він зобачить часть своєї трудолюбивої роботи.

2) а) Отаман Гриць Коссак має переняти управу I, куріня.

б) Управу II. куріня обійме отаман Сень Ґорук, як лише верне з відпустки.

Варивода, майор.

Голоси краю.

З Добромиля:

(Конець).

Та мимо дуже тяжких условин священики (світської інтеліґенції крім кількох учителів майже нема) околичні взяли ся до роботи. Повідновлювали всі інституції українські. Політичну орґанізацію обняв о. Бурмич, касу Народний Дім пустив в рух на основі ухвали Надз. Ради о. Менцінський, філію „Просвіти“ о. Паславський, філію С. Господара о. Макар, а справами кацапських маєтків зайняв ся о. Гумецький. Утворено рівнож комітет для охорони сиріт по поляглих жовнірах до котрого війшли менше більше ті самі люди.

Як бачимо сї орґанізації мають величезну перед собою задачу. І належить подивляти місцевих наших священиків що вони не маючи своїх підвод не відтягають ся задля коштів тягнутись милями, щоби на час прибути до Добромиля на наради, котрі мусять відбуватись досить часто. Коби дещо менше непорозумінь між одиницями, то зачате в нашім повіті діло принеслоб гарні успіхи та вкоротилоб самоволю опікунчих крил. Горі імієм серця!

На заході і сході.

На західнім фронті під Верденом не богато змінило ся в сім тижни, однак борби, котрі там ведуть ся, чим раз виразнійше перехиляють ся на сторону Німеччини. Що правда, борба під Верденом набрала спокійнійшого характеру, однак армати не замовкли ані на хвилину. Дня 24. с. м. успіхи артілерійської борби були великі і увінчали ся пожежою, котра обхопила ціле нутро Вердену і спричинила там великі шкоди. Серед гуку армат виконала піхота зручний наступ ручними ґранатами на полудневосхідний форт Дуомон який увінчав ся успіхом німецького оружа. Завзяті борби коло Вердену тривають дальше, однак артилерійська борба над Мозою стала лагіднійшою. В околиці Нувель на полудневий захід від Лєн осягнули Німці значні успіхи, а місто Лєн стоїть від кількох днів під огнем анґлійської артилерії, котра руйнує добро французьких горожан та німецькій силї не може принести ніякої шкоди. Коло Сан Ельоа на полудне від Іперн удало ся анґлійським військам ушкодити німецькі становиська на невеликім, не сповна 100 метровім просторі. Другий анґлійський наступ відперто з легкостю.

Що перебіг воєнних подій на заході принесе добрі успіхи, про се не можемо сумнївати ся досить поволи.

Воєнні події на заході викликали живійшу акцію на східнім фронті, де Росіяни підняли на обох крилах великого фронту офензиву, котра однак не принесла успіху російському оружу. 24. с. м. звернули Росіяни свої атаки на Якобштат і Двинськ, котрі покінчили ся великими втратами Росіян. Борби над Двиною і в околиці озер є неначе продовженєм завзятих борб покінчених в осени. Відновлена армія російська находить у тих борбах свою загибіль. Борби на російськім фронті тривають дальше, маси російського війська виступають до борби і гинуть в перехреснім огни перед нашими становиськами. Наш фронт стоїть твердо і непорушно мов скала і має таку відпорну силу, яку мав в часї чотирох битв, найбільших у сьвітовій війні над Сочею.

Світова війна.

Бомбардоване Вальони.

ВІДЕНЬ. Урядово доносять: Дня 29. с. м. перед полуднем 4 літаки маринарки під проводом пор. рядового корабля Копйовіча бомбардували Вальону та поцілили батерію, ганґар літаків, маґазин і французький корабель „Фудр“. Мимо сильного острілюваня усі літаки повернули без шкоди.

На морі.

ЛЬОНДОН. Адміралїція подає до відома: Всї наші кораблї, які брали участь у виправі на побереже німецьке, повернули вже з виїмком контрторпедовця „Медузи“, котрий затонув, в хвили, коли ціла залога покинула корабель. Коли наші контрторпедовці були зайняті борбою з неприятельськими кораблями, летуни заатакували їх. Кораблїв не ушкоджено. В суботу вечером наші малі кружляки стрінули ся з дивізією німецьких контрторпедовців. Кружляк „Клеопатра“ затопив один контрторпедовець.

ЛЬОНДОН. Пароxід „Кільбріґе“ і „Савія Весталь“ затонули. Як доносить „Льойд“ затонув російський пароxід „Оттоман“.

Анґлійський корабель „Монтросе“ застряг на піску. Його уважають за пропавший.

Чорногора не буде брати участи в мирових нарадах.

Карієра Миколи.

„Erankfurter Ztg“ доносить з Парижа, що Чорногора не має представителя на мирові наради, з чого слїдує, що король Микита є виключений від нарад і попав ся у арешт Франції; з ним обходять ся Французи наче з полоненим.

Нова рекрутація в Анґлії.

ЛЬОНДОН. [illegible] доносить: Воєнний комітет уніоністів заявив ся тепер подібно як і воєнний комітет лїбералів за загальним обовязком військової служби. На внесенє Карсона комітет уніоністів ухвалив дати правительству тиждень часу до вдоволяючого полагодженя справи побору рекрутів. Наколиб сего не можна було полагодити до слїдуючого вторка, Карсон поставить в палаті внесок, щоб розпочати дискусію над відповідним внесенєм, що в теперішних обставинах можнаби уважати за вотум недовіря. Справа побору рекрута буде оперта на широких підставах, бо в противнім случаю наступить кріза. Воєнний комітет уніоністів складає ся з 150 послів і обіймає цїлу партію уніоністів в палаті.

Страйк в анґлійських фабриках муніції.

ЛЬОНДОН. Підсекретар стану Аддісан здав справоздане з положеня в Кліде і про вислїд, який осягнула вислана там комісія в справі допущеня невишколених робітників. Представитель правительства признав, що ходить о енерґічну пробу поширеня страйку в цїли приневоленя найважнїйших фабрик до занехаяня руку. Страйки тревають від 17. марта. В пятницю положенє було таке, що міністер муніції мусїв виступити чинно і візвати військові власти, щоби увязнили 6 провідників руху.

800 бомб на Солунь!

СОФІЯ. Бол. Аґ. Ґенеральний штаб оголошує: Дня 27. с, м. ескадра зложена з 15 німецьких самолетів бомбардувала пристань в Солуні і табор французьких та анґлійських військ недалеко міста. Кинено 800 бомб, котрі не спричинили великої шкоди. Летуни запримітили експльозію в складї коло двірця і другу на неприятельськім корабли. Самолети неприятеля пробували атакувати німецьку ескадру, але безуспішно. 4 самолети французькі і анґлійські приневолено до упадку, инші мусїли завернути з дороги.

Нова нота коаліції до Румунії.

З Букарешту доносять: В поінформованих кругах говорять, що Росія виготовила нову ноту до Румунії, в котрій каже, що коаліція ручить за сповненє всїх її бажань і народних аспірацій. Однак коаліція має надію і дожидає тої хвилї, коли Румунія закине доставу збіжа для осередних держав. Наколиб Румунія не перервала доставы збіжа, то тодї коаліція буде думати, що Румунія задумує увійти в тіснїйший, політичний контакт з осередними державами. Також мусить Румунія зречи ся спроваджуваня вугля з Угорщини і в такім случаю Росія покриє їй ціле запотребованє. Дальше Росія ручить, що доставить для Румунії потрібну їй муніцію. Коаліція жадає зірваня зносин з Болгарією і зібраня 150.000 людий на лінії Туркая-Бельчік.

Румунія повинна замкнути безпроволочно Дунай мінами і віддати свою торговельну фльоту на услуги Росії.

Такі є домаганя коаліції. На полагодженє своїх потреб одержить Румунія 250 міліонів франків. По одержаню сеї ноти коаліції Братіяну скликав раду міністрів, котра заявила ся проти принятя ноти. Рада міністрів ухвалила, що і на дальше безвзглядна невтральність буде начальним кличем Румунії.

Німецька Палата Панів і війна.

БЕРЛІН. Палата Панів пруського Сойму прийняла етат одноголосно. Підчас обрад гр. Цедліц висказав переконанє, що в короткім часї, поволи але певно сповнить ся судьба Верден, найсильнїйшої підпори французьких становиськ. Гр. Бер-Беренгоф іменем обох фракцій Палати Панів зложив заяву, в котрій сказано між иншими: Палата Панів згідно з усіми має сильну волю веденя війни, аж до осягненя чесного мира, котрий буде порукою збільшеної могучости і внутрішного добробуту вітчини.

Палата панів прийняла резолюцію, в котрій просить пруське правительство, щоби позволило, о скільки буде можна, на обговоренє воєнних цїлий.

БЕРЛІН. Буджетова комісія дальше вела нараду над етатом уряду заграничних справ. Обговорено справу виміни закладників, трактованя полонених в Росії і Франції та справу цензури. Комісія полагодила справу підводних лодок, про що видане буде справоздане.

Російський комунїкат.

ВІДЕНЬ. Справоздане ворожого штабу з дня 28. III.:

На рижськім відтинку панує огонь армат і крісів. Наша артілерія кількома влучними вистрілами вцїлила в неприятельські рови і батерії на захід від Оляї і в мостовий причілок Укскіль. В напрямі Якобштату Німці рушили до атаку по сильнім попереднім приготовленю в околиці села Барсуає, 13 км. на полудне від Якобштату, але їх відперто. На північний захід від Постав неприятель ставить сильний опір і в поодиноких місцях виступає до завзятих контратаків. Над озером Нароч неприятель обсадив ліс на полудне від села Мокрицъ. Ми виперли Німців контратаком з північної части ліса та здобули два машинові кріси і забрали полонених з 4. ріжних полків. В околиці багна Рокітна і на полудневих та північних відтинках борба триває дальше.

В Галичині, на північ від Бояна, ми висадили рівночасно 19 мін, а наша піхота взяла приступом два ряди неприятельських ровів. Останки оборонців укріпленя, котре ми висадили, убито в борбі ручними ґранатами. Дістали ся в полон 1 кадет і 125 жовнірів і два машинові кріси, приряд до киданя мін, приряд до киданя бомб, рефлектор і богато ручного оружа та дві армати дістали ся в наші руки. Армати треба було знищити, бо не можна було їх забрати.

Мимо сего, що погода на цїлім фронті є дуже не пригідна до воєнних дїлань, наше військо, готове до жертв, виконує всї видані йому розкази.

Нові покликаня в Росії.

„Lokalanzeiger“ доносить: Сими днями відбуде ся в Росії нове велике покликанє. Царський указ покличе до військової служби усїх запасних. узнаних дотепер за нездібних до військової служби, та зарядить новий перегляд ополченя, Зголосять ся тепер річники 1888 і 1895. Також усї офіцири і жовнїрі, котрі перебувають поза фронтом, мають ставити ся до лїкарських оглядин. Много відділів кавалерії перемінять на формації піхоти. Кажуть, що три четверті части російської кавалерії мають бути знесені. Останутъ лише козаки.

На „ВЕЛИКОДНІ ДАРУНКИ“ для У.С.С.

жертви в грошах просимо посилати: „Дністер“ ч. кн. щадн. 9880.

НОВИНКИ.

— **Щедрий дар.** Від п. Дра Евг. Олесницького одержуємо слідуюче письмо: „Вп, Микола Терлецький, властитель дібр зі Стебника в Дрогобиччині, зложив на мої руки суму 400 (чотириста) корон для розділеня на народні цїли. Дякуючи Йому сердечно за сей щедрий дар і користаючи з уділеного мині ласкаво права, призначую по 100 кор. на: Українських Січових Стрільців, Сирітський захист ім. Митр. Шептицького, Українську захоронку у Львові і школу Шевченка на Стрийськім передмістю у Львові“.

— **Свято „Зелїзного лицаря“ у Львові** розпічнеть ся нині святочним представленєм „Сивільського Цирулика“ в міськім театрі, з якого дохід призначений на цїли „воєнної опіки“. В неділю перед полуднем о год. 11. торжество відслоненя Лицаря розпічне промовою комендант міста ґенерал Рімль, який буде репрезентувати Цїсаря. Відтак виголосить бесїду віцепрезидент комітету ґр. Вішневський, після чого комітет віддасть „Зелїзного Лицаря“ в опіку міста Львова. Потім розпічнеть ся вбиванє цвяхів. При торжестві будуть грати дві військові орхестри. Вечером о гон. 5 відбудеть ся святочний концерт в великій салї ратуша. Прибічна рада м. Львова ухвалила покрити кошта здвигненя Лицаря в квотї 5000 К., та жертвувати на цїли воєнної опіки 2000 К.

Для звеличеня свята „Зелїзного Лицаря“ весь час лїтати муть над гетьманськими валами 3 наші лїтаки.

— **Підписи на четверту австрійську воєнну позичку.** Много банків, кас і приватних осіб зголосило вже підписи на четверту австрійську воєнну позичку на квоту кількадесять мілїонів. Урядово нова позичка буде оголошена в половині цвітня с. р.

— **Ідемо вперед!** Отсе відповідь на заголовок в новинках „Українського слова“ з 26. с. м.: Чи ідемо вперед? Тамто було в Рудках, а се в Городку т. зв. jagiellońskim. В Рудках ц. к. староста приказав війтам і писарям писати військові леґітимації по польски, а у нас що правда не приказав, але панове війти і писарі з власної волї виповняють всякі письма, леґітимації по польськи, що би — мовляв — пан староста не гнївали ся. Від 22. с. м. відбуваєть ся в Городку перегляд військових документів. Карти зголошень зі всїх сїл виповнені по польски. Дня 23. с. м. ставали до перегляду між иншими люди з Добростан, котрих карти зголошень виповнив писар як звичайно по польськи. Лиш трьох тамошних академиків виповнило собі — на власне ризико — по українськи. Між тими трема щасливими був і я. Стали ми до перегляду. По перегляді виносить з канцелярії підофіцир-Чех документи і віддає війтови, а відходячи звертаєсь до мене: „Городок належить прецїнь до східної Галичини; я і не думав що тут в цїлім повітї самі Поляки лиш трьох Українців!“ — Антін Березовский.

— **Відзначенє пол. Плянка.** Дневник розпорядків для ц. і к. армії оголошує: Цїсар надав кавалерський хрест ордера Леопольда з воєнною декорацією полковникови Юлїєви Плянкови за хоробру оборону Днїстрового шанця коло Михальча.

— **Зелїзний лицар в Дрогобичи.** В справі поставленя в Дрогобичи лицаря в желїзї — відбула ся в суботу 25 марта с. р. нарада комітету, яку скликав тутейший уравитель староства підполковник Гужковський. Нарада відбула ся в великій салї кіно „Олїмпія“, а отворив єї гарною, патріотичною промовою — по нїмецьки, по польськи і по українськи п. підполковник. В своїй промові пояснив численно зібраним цїль нарад — заохотив всїх без ріжниці народности і віри до збираня складок для вдів і сиріт по жовнїрах і на цїль воєнної опіки. В українській промові вказав на сходячу зорю красшої долї для нас, та заохотив до збираня складок на так взнеслу цїль.

Промову українську закінчив апострофою: „Austria erit in universo orbe ultima“. Один з офіцирів присутних на естрадї виложив нарис пляну лицаря в зелїзї. Торжественне отворенє його має бути в маю в річницю освободженя від ворога. На почесних президентів вибрано Ексц. Намісника Колярда і шефа секційного при Мінїстерстві робіт публичних Гомона і їх жінки. Дїйсним президентом місцевого Комітету вибрано одноголосно п. підполковника Гужковського. До видїлу висшого ввійшли численно також місцеві Українцї, між иншими меценас др. Антін Горбачевський. На отворенє порішено просити Його Ц. К. Високість Архікнязя Франц-Кароля. Вислано при тім також депеші льояльности для Його Ц. К. Величества Цїсаря!

— **Макензен в Софії.** Дня 30. с. м. пополудни прибув Макензен до Софії. Яко гість короля перебуває він в королївській палатї. Король і Макензен були на спільнім снїданю, почім Макензен прийняв Радославова. О год. 6 вечером Макензен відїхав до своєї головної кватири. Король відвів його на зелїзницю.

— **Нерозкаяний аж до смерти або ще одна ошибка.** „Нива“ пише! В Архіепар. Відомостях за рік 1916 ч. 1. находим в списї священиків, що опустили свої посади двох, про яких відомо, що апостазували: о. Іван Рудль, зав. Княжолуки і о. Іван Сваричевський, сотр. Преобр. церкви у Львові. Тому запитуєм, чи се ошибка, чи може факти апостазії сих двох священиків не дійшли до урядової відомости нашої церковної адмінїстрації.

— **Краєва комісія опіки над інвалїдами** відбуде засїданє дня 3. цвітня у Львові. Її предсїдателем є Ексц. Колярд, а заступниками маршалок Незабітовський, архієпископ Більчевський та епископ Хомишин. По причині недуги Намісника перше засїданє відбудеть ся під проводом краєвого маршалка Незабітовського.

— **Користаймо з обставин.** Загально читаєть ся тепер всюди богато споминів а головно з часів російського наїзду. Я хочу подати маленьку пригоду, яка лучилась мині, як в нашім місті К. були на кватирах теж вояки, але не чути вже було д... да... тільки ja, ja... Ми відступили свою кімнату нїмецькому офіцирови і він прожив у нас мало все цїлий місяць. Ми познакомились. Про Галичину знав те, що тут живуть Поляки. Почалась отже виміна наших мудростий. Я оповідала йому все про наш нарід і наші змаганя, він в заплату поправляв мої часто надір сміливі мови в области нїмецького язикознавства. Одного дня приніс він, як звичайно перед тим, ґазетку „Hannoverscher Kurier“ і каже, що має дещо цїкавого для мене. Показує, але бачу в тій далекій провінціональній ґазетцї досить довга статя п. з. Taras Szewczenko „Treiheite Dichter der Ukraina“. Прочитала я допись з великим захопленєм (тодї не було ще в нашім місті укр. часоп.) і даючи офіцереви близші поясненя про нашого Ґенія — кажу йому, що якраз той портрет, що висить в його кімнатї, се Шевченко. Офіцир зробив вигляд здивованя і як би збентежений. Питаюсь, а він якось нїби винуватий, здержливо признаєсь, що як тілько прийшов в нашу хату зауважав сей портрет і якраз ся велика Шевченкова шапка і воєнна дата 1914. (се був ювилейний портрет) утвердили його в переконаню, що се російський козак. Те все, що я перед тим говорила наші про австрійські і нїмецькі симпатії уважав за хитре удаванє, а нас мав за російських прихильників, а все через Шевченкову шапку. Розказав все зовсїм отверто і сердечно, перепрашав за те, так невинно осудив нас, хоч тілько в гадцї, а в нагороду прирік на все в будучности цїкавитись українським питанєм.

Думаю, що така рекомпензата дуже цїнна для нашого народу і раджу всїм використувати кождий момент і при всяких нагодах жадати від чужинців такого приреченя.—Ю. Р.

— **Під проводом омофора.** Онодї донесли ми про виступ бельґійського кардинала Мерсіе проти нїмецьких окупаційних властий. На підставі поважних замітів арештовано онодї секретара кардинала. Тепер виявилось, що він стояв на чолї зорґанїзованого бюра шпіонажі, яке стояло в безнастаннім контактї з ворогом.

— **Відзначеня ґр. Стефанії Льонай.** З Будапешту доносять, що нїмецький цїсар відзначив ґр. Стефанїю Льонай медалею „Червоного Хреста“ II. і III. кляси за її невсипучу працю у військових шпиталях.

— **Російські клевети.** „Politische Korrespondenz“ стверджує, що відомість подана „Новим Временем“, що як ствердила слїдча комісія до справи воєнних надужить, військо австро-угорське спрофанувало в лютім 1915 р. чудотворний образ св. Николи в Кельцях, показала ся на підставі старанного слїдства клеветою. Анї в згадавім речинци, анї в иншім часї не зневажено сего образа, що виказали доходженя люблинського ґенерал-ґубернаторства і окружної команди в Кельцях.

— **Після повороту відпоручниць австр. „Червоного Хреста“ з Росії.** Нїмецькі часописї доносять, що від часу поїздки австрійських відпоручниць „Червоного Хреста“ в Росію, відносини в таборах наших полонених змінились на лїпше. Наставники концетраційних таборів змінили своє безглядне поведенє. На святий вечір дістав кождий жовнїр: пачку чаю, пачку цукру, фунт білого хлїба пів фунта ковбаси, 40 папіросів та одну штуку мила. В деяких таборах полонені закуповували безроги. Окрім сього дістали полонені теплу одїж та білє.

— **Турецьке відзначенє для Архикнязя Йосифа.** Цїсар позволив прийняти і носити ґенералови кавалерії Архикнязеви Йосифови цїсарську отоманську золоту і срібну воєнну медаль.

— **Зміна в російській дипльоматії.** Російський посол в Римі Нелїдов заіменований послом на бельґійськім дворі.

— **Снїговиця в Анґлії.** Від двох днїв панують в Анґлії снїгові бурі. Телеґрафічний рух зовсїм перерваний. Від 30 лїт не тямить нїхто в Анґлії такої перерви руху. Вірмінґам відтятий від 30 більших міст. Буря ушкодила богато кораблїв і домів.

— **Злука чеських партій на Моравії.** Під проводом бувшого мінїстра Зачка відбулись минулої недїлї наради представників старочеської партії і молодочехів, на яких ухвалено злучити в одну цїлість обі партії, та візвати також инші партії до консолїдації. Молодочеська партія на Моравії повстала в р. 1913. при нагоді виборів до сойму.

— **Григоріянський календар в Болгарії.** Як ми вже онодї доносили, ухвалило собраніє законопроєкт про введенє нового численя часу в місце юлїянського календара. 31. марта (13. цвітня ст. ст.) є послїдним днем після календара старого стилю. Всї правні акти по тім речинци мають вже бути виставлені після нового календара під загрозою кари 100 левів. Також всї приватні заведеня дістали порученє від сього речинця вести своє дїловодство після григоріянського календара.

ОПОВІСТКИ.

Субота, дня 1. цвітня 1916.

Нинї: 1. цвітня гр.-кат. Хризанфа, римо-кат. Гуґона.

Завтра: 2. цвітня гр.-кат. Іоана, римо-кат. Бальбіни.

○ „Повітова Січ“ у Львові (вул. Коперника ч. 5). Заповіджена на суботу 1. цвітня 1916 р. вистава: „Комедія про чоловіка, що редаґував хлїбороба“ не відбуде ся.

Надз. Загальні Збори відбудуть ся в недїлю.

○ Заходом Тов. „Академічна Громада“ відбуде ся в недїлю дня 2. цвітня о годинї 7 вечером в Читальни „Просвіти“ на жовківськім передмістю ул. Жовківська ч. 62. (школа ім. кн. Данила) Концерт в честь Т. Шевченка з слїдуючою програмою: 1. Святочна промова Всч. о. Евз. Бачинського. 2. Пісня Січових Стрільців (муж. хор). 3. Деклямації малих школярів. 4. Дума на чатї (муж. хор). 5. Суботів, декл. п. Івана Сурмея ст. прав. 6. Жовнярські похорони (муж. хор). 7. Закінченє.

— „Повітова Січ“ у Львові Надзвичайні загальні збори товариства відбудуть ся в недїлю 2. цвітня 1916 о год. 3. попол. у власнім льокалї вул. Коперника ч. 5. зі слїдуючим дневним порядком:

1) Звіт з дїяльности і теперішнього стану товариства.

2) Вибір старшини.

3) Плян працї в товаристві.

Зазначує ся, що право голосованя і вибору будуть мали лише дїйсні члени то є такі, що заплатять вкладку членську за цвітень 1916.

Підписані сподїють ся, що славні товариші і товаришки через громадну участь в сих зборах як також працї товариства сповнять свій обовязок супроти товариства і сих товаришів членів, які стоять під збрую чи то в українськім Січовім Війську чи ц. к. армії і причинять ся до удержаня так потрібного у Львові товариства. — За старшину: Мих. Царевич, осавул, Ілько Матеїк за писаря. 4—4

Послідні вісти.

З ГОЛОВНОЇ АВСТРІЙСЬКОЇ КВАТИРИ.

З дня 31. марта 1916.

На російськім і балканськім фронті нічо нового.

На італійськім фронті.

В наслідок дуже некорисної погоди наступив застій в боях.

Заступник шефа Генерального Штабу пільний маршалок-поручник **Ф. Гефер.**

З ГОЛОВНОЇ НІМЕЦЬКОЇ КВАТИРИ.

На західнім фронті.

В богатьох відтинках фронту серед дня обосторонна діяльність артилерії зросла значно.

На захід від Мози взяли ми приступом село Малянкур та французькі оборонні урядженя, що граничили від двох сторін з селом. Ми полонили 6 офіцерів і 322 неранених жовнірів.

На східнім березі положенє незмінене.

Коло французьких ровів на полудне від форту Дуамон йшли короткі бої з близька.

В воздушних боях в околиці Арра і Бапавм Анґлійці втратили три біпляни. З летунів двох згинуло. Поручник Імельман застрілив свій тринайцятий ворожий самолет.

На східнім фронті.

Росіяни обмежувались також і вчера на сильне острілюванє наших становиск на фронтах, на яких доси атакували.

На балканськім фронті.

Положенє незмінене.

Начальна управа армії.

З ГОЛОВНОЇ ТУРЕЦЬКОЇ КВАТИРИ.

Дарданельський фронт; кілька ворожих контрторпедовців, які появились поза проливами, прогнали наші прибережні батерії.

Фронт Іраку. Нічо нового.

Архикнязь Фридрих почесним доктором львівського університету.

Цісар позволив професорській колеґії фільософічного виділу у Львові надати почесний докторат фільософії Арх. Фридрихови.

Надіслане.

За сю рубрику редакція не відповідає.

Адвокат

Др. ІЗИДОР ГОЛУБОВИЧ

переніс канцелярію з Тернополя

і веде її

у Львові, ул. Руська ч. 3. І. пов.

Дентистичне заведенє

Д-ра Олександра Барвінського

при вул. Сикстуській ч. 17.

Виймованє зубів без болю і пльомбованє.

Штучні зуби в кавчуку і золоті.

Українським Січовим Стрільцям роботи виконує ся даром.

Зголошувати належить ся у асистента Наса.

Д-р. ЕВГЕНИ ГВОЗДЕЦЬКИЙ

веде канцелярію при

вулиці Красїцьких ч. 6.

Оголошеня.

ВИНА ЛІТУРҐІЧНІ

з весняного ваґонового транспорту

поручає

НАРОДНА ТОРГОВЛЯ

ЛЬВІВ,

при безпроволочнім замовленю: оплатно стація Стрий.

Геґеляй К. 194., Самороднер К. 224, Самороднер старий К. 302. Вино червоне К. 202 за 100 л. при замовленю над 100 л. При замовленю від 50 до 100 л. підносить ся ціна о 4 сотики, а при замовленю від 30 до 50 літрів підносить ся ціна о 8 сот. на літрі. Половина належитости при замовленю — решта побранє. Ціни мають сильний наклін до дальшої звижки. 3—9

Чи маєте вже

КАЛЕНДАР „ПРОСВІТИ“

на р. 1916,

одинокий український Календар на біжучий рік? Спішіть з замовленєм бо наклад невеликий.

140 ілюстрацій, богато оповідань з теперішної великої доби, з житя наших українських героїв на полі бою і по шпиталях; з житя переселенців у Відні, Празі, Ґмінді, Вольсберґу; українські делеґати в чужих краях і богато иншого цікавого матеріялу з сучасної світової війни.

Ціна 2 корони, а для членів, що зложили членську вкладку (4 кор.) за рік 1916, ціна знижена на 1 кор. 50 сот. На почтову пересилку треба долучити 10 сот. або 45 сот. на пересилку поручену. Замовленя слати на адресу: Канцелярія Товариства „Просвіта“, Львів, Ринок ч. 10. ст

Насїнє конюшин, трав і ярин

з опустом 20% на збірні замовленя спілок, кружків і філій „Сільського Господаря“ доставляє

Краєвий Союз Господарско-Торговельних Спілок, у Львові,

вул. Зіморовича ч. 20.

Замовленя виконує ся за задатком, решту побирає ся посліплатою. Конюшину найліпше замовляти 50 і в 100 кільоґрамових мішках.

КАФЛЕВІ

ПЕЧІ І КУХНІ

нові ставить, старі направляє скоро і дешево так в місті як і на провінції

Михайло Галїбей

кафлярський майстер.

Львів, Городецька ч. 10.

ПОРТРЕТ

українського Митрополита

Андрія ґр. Шептицького

насильно вивезеного Москалями 19. вересня зі Львова в глубину Росії.

Князь нашої церкви, з яким звязали ми великі наші надії і перебули спільно і щиро відчуті усі наші гарні і прикрі хвилї — якого імя так симпатичне і дороге для серця кождого Українця, караєть ся у московському засланю.

Всім, що щиро спочувають з Достойним Засланником поручаємо виданий нами портрет.

Ціна портрету 50 сотиків.

Замовляти можна лише 10 штук відразу, що коштує разом 5 корон — а рекомендоване порто 45 сот. Висилає: Канцелярія Товариства „Просвіта“ у Львові, Ринок ч. 10. ст

Свято побіди.

Гетьман Богдан Хмельницький двигнув усю Україну до борби за єї самостійність. По славних битвах і світлих побідах вїзджає гетьман на чолї запорожського війська, як побідник, дня 14 січня 1649 р до столиці України Київа, сердечно витаний Київлянами. Се було велике свято побіди. Сю величаву картину з історії України змалював з незрівнаним артизмом, артист п. М. Івасюк. Картина зветь ся:

„Вїзд Б. Хмельницького до Київа“.

Картина змальована пречудними, живими, природними красками, показує нам не лише велич нашої славної минувшини, але будить у нас свідомість національної сили і вливає завзятє, та підносить духа. Се перший і одинокий, того рода у нас твір, якому і чужинці з одушевленєм признали незрівнану артистичну стійність. Під сю пору глядимо трівожно у мрачну будучність. Гляньмо на картину „Вїзд Б. Хмельницького до Київа“ а світла минувшина дасть нам відповідь, що до нашої будуччини, бо де сила, там слава і воля. — Картина велика 90×70 цм. коштує К. 16·—, порто і опакованє К. 1·20. Наклад на вичерпаню. Висилає за попереднім надісланєм готівки

Іван Павлик у Львові, Ринок 10 (Просвіта) 2—7

Дешеві і цікаві книжки, виданя

Союза визволеня України.

КОБЗАР Т. Шевченка, в двох випусках, ціна кождого випуска брошурованого 1 Кор., в оправі 1 Кор. 40 с.

ВІДОМОСТИ ПРО РОСІЙСЬКУ УКРАЇНУ (цікаве особливо для вояків, що є на українськім фронті), ціна 15 сот.

Сім пісень з нотами (найпопулярнїйші патріотичні і стрілецькі пісні), ціна 20 сот.

ШО ДІЄТЬ СЯ ТЕПЕР В РОСІЇ, Краснова (відомости про внутрішнє житє в Росії під час війни, про настрої суспільности і проч.), ціна 10 сот.

ЯК ЖИВ УКРАЇНСЬКИЙ НАРОД, коротка історія України проф. М. Грушевського, з малюнками, ціна 50 сот.

ЩО ТРЕБА ЗНАТИ КОЖДОМУ УКРАЇНЦЕВИ, Богдана Заклинського (народний катехизм), ціна 20 сот.

ХОЛМЩИНА, (відомости про минуле і сучасне сього краю, важне для вояків Українців, що є на українськім фронті), ціна 30 сот.

ГАЛИЧИНА В ЖИТЮ УКРАЇНИ, Дра М. Лозинського (дуже цікава, приступно написана розвідка про значінє Галичини в розвою народного житя цїлої України), ціна 60 сот.

НАША РІДНА МОВА, Козидона (популярний виклад про розвій і значінє рідної мови в житю нашого народу), з портретами письменників, ціна 10 сот.

РОЛЯ УКРАЇНИ В БОЛГАРСЬКІМ ВІДРОДЖЕНЮ, проф. дра Ів. Шішманова, ціна 20 сот.

ЗВІДКИ ПІШЛО ІМЯ УКРАЇНА? Дра Богдана Барвінського (розвідка про походженє нашої нашої національної назви — „Україна“, „Українці“...), ціна 20 сот.

Книжки сї можна набувати в адміністрації видань Союза визволеня України, Wien VIII, Josefstädterstrasse 79, II, Tür 6. і в книгарні Наукового Тов. ім. Шевченка у Львові, Ринок, 10. 1—3

При полагоджуваню закупна просимо покликувати ся на „Українське Слово“.

Видає і відвічає за ред.: Д-р Сидір Голубович. Друкарня А. Ґольдмана, Львів, ул. Сикстуська 18.